

บทที่ 2

วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการทดลอง

2.1 สารเคมี

สารเคมีต่างๆ ที่ใช้ในการทดลอง ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 สารเคมีที่ใช้ในการทดลอง

สารเคมี	ตัวย่อ	เครื่องหมายการค้าและบริษัทจำหน่าย
เรซิน (Resin)		
อีพ็อกซีเรซิน (Diglycidyl ether of bisphenol A)	DGEBA	D.E.R. ® 331(Dow Chemical Co.)
สารทำให้แข็ง (Hardener)		
เมทิลเตตระไฮโดรฟทาติกแอนไฮไดรด์ (Methyltetrahydrophthalic anhydride)	MTHPA1	Lindau 46 QC
เมทิลเตตระไฮโดรฟทาติกแอนไฮไดรด์ (Methyltetrahydrophthalic anhydride)	MTHPA2	LONZA SPA (MTHPA EG/NT)
เมทิลเฮกซะไฮโดรฟทาติกแอนไฮไดรด์ (Methylhexahydrophthalic anhydride)	MHHPA	LONZA SPA (MHHPA/SW)
ตัวเร่งปฏิกิริยา (accelerator)		
ไตรเมทิลอะมิโนเมทิลฟีนอล (Tris-2,4,6-dimethylaminomethyl phenol)	DMP-30	Air Product (Ankamine K54)
เอทิล เมทิล อิมิดาโซล (2-ethyl-4-methyl imidazole)	EMI	Air Product (Imicure ®)
เบนซิลไดเมทิลเอมีน (Benzyl dimethylamine)	BDMA	Air Product (Ankamine BDMA)
อื่นๆ	-	
สารหล่อลื่น (Releasing agent)		Solar Wax
สารทำความสะอาด (Cleaning agent)		

ตาราง 2 รายละเอียดของสารเคมีที่ใช้ในการทดลอง

สารเคมี	สี	ความหนืด $\eta(25^{\circ}\text{C})$	ความหนา แน่นจำเพาะ (g/ml)	Weight Per Epoxide (WPE)	Anhydride Equivalent (AE)
DGEBA	ใส ไม่มีสี	11,800 (cPs)	1.16	189	-
MTHPA1	สีน้ำตาลเข้ม	60 (cPs)	1.24	-	166
MTHPA2	สีเหลืองอ่อน ใส	58 (cPs)	1.19	-	166
MHHPA	ใส ไม่มีสี	53 (cPs)	1.14	-	168
DMP-30	สีเหลืองอ่อน	2 (P)	0.97	-	-
EMI	สีเหลืองน้ำตาล	6500 (cPs)	0.99	-	-
BDMA	ใส ไม่มีสี		0.89	-	-

2. 2 อุปกรณ์และเครื่องมือ

อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยมีดังนี้

2.2.1 เตาอบไมโครเวฟที่ใช้ในครัวเรือน (Microwave oven) ยี่ห้อ SANYO® ซึ่งแสดงรายละเอียดในตาราง 3 และภาพประกอบ 16

ตาราง 3 รายละเอียดของเตาอบไมโครเวฟที่ใช้ในการทดลอง

	SANYO ® 800 วัตต์ รุ่น EM-X 412
กำลังไฟ	220 โวลต์ AC 50 เฮิทซ์ 1,300 วัตต์
เข้าพุท	800 วัตต์
ความถี่ในการทำงาน	2,450 เฮิทซ์
ขนาดของตัวเครื่องด้านนอก	305 x 525 x 431 มิลลิเมตร (สูง x กว้าง x ลึก)
ขนาดของช่องปรุงอาหาร	219 x 350 x 355 มิลลิเมตร (สูง x กว้าง x ลึก)
ความจุของเตาอบ	28 ลิตร
น้ำหนักสุทธิ	ประมาณ 17.9 กิโลกรัม
ระบบการปรุงอาหารให้ทั่วถึง	ระบบจานหมุน

2.2.2 เตาอบ (Oven) รุ่น D 06061, UM 500 ยี่ห้อ MEMMERT® ความจุ 108 ลิตร ขนาดภายใน 560 x 480 x 400 มิลลิเมตร (กว้าง x สูง x ลึก) ดังแสดงในภาพประกอบ 17

2.2.3 เครื่องทดสอบแรงดึงและคดโค้ง (Tensile and Flexural test), Universal Testing Machine, UTM, LLOYD® instrument และ AG -100 kN SHIMADZU® ดังแสดงในภาพประกอบ 18

2.2.4 เครื่องทดสอบแรงกระแทก, ZWICK® ดังแสดงในภาพประกอบ 19

2.2.5 เครื่องวิเคราะห์ทางกลศาสตร์ความร้อนเชิงพลศาสตร์ (Dynamic Mechanical Thermal Analyzer, DMTA) Rheometric Scientific® รุ่น DMTA V 9002-50010 ดังแสดงในภาพประกอบ 20 และ 21

2.2.6 เครื่องตัดชิ้นงาน (Pelletizer), Shimpo industrial

2.2.7 เครื่องตัดจิกซอร์, Scoll saw (CH-s16), Chin-Chun incorporation

2.2.8 แท่งแบบดัมเบล, ASTM D638 Type I

2.2.9 เบ้าพิมพ์เทฟลอน เป็นแบบที่ผ่านการกลึงมีเส้นศูนย์กลาง 17.0 เซนติเมตร ลึก 4.0 มิลลิเมตร

2.2.10 เบ้าพิมพ์เหล็ก ชุบโครเมียมเป็นเหล็กขนาด 20x20 เซนติเมตร

2.2.11 เครื่องชั่งน้ำหนักความละเอียด 0.02 กรัม

2.2.12 เครื่องวัดความหนาไมโครมิเตอร์ (micrometer) ความละเอียด 0.001 มิลลิเมตร ยี่ห้อ Mitutuyo®

2.2.13 ถ้วยพลาสติก

2.2.14 ช้อนพลาสติก

2.2.15 เทอร์โมมิเตอร์ที่มีช่วงการวัดอุณหภูมิ 0-100 °C

ภาพประกอบ 16 เตาอบไมโครเวฟยี่ห้อ SANYO® EM-X 412 800 วัตต์

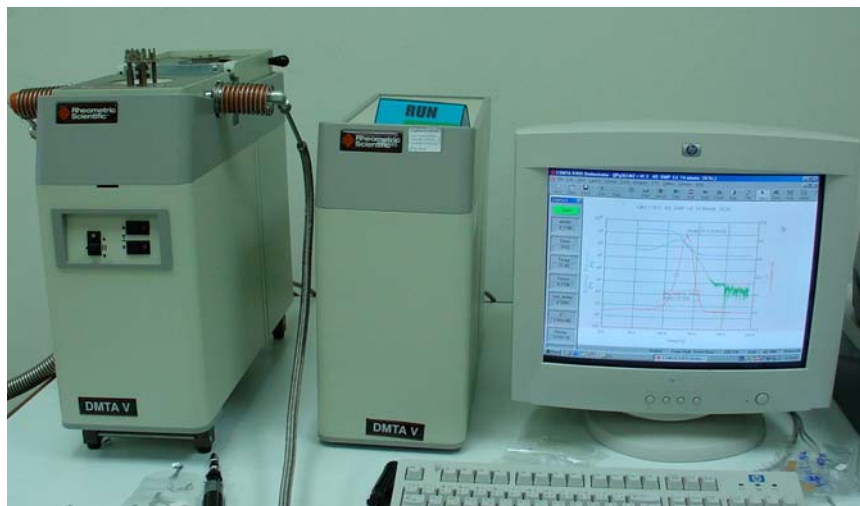
ภาพประกอบ 17 เตาอบ MEMMERT® รุ่น D 06061, Model 500

ภาพประกอบ 18 เครื่องทดสอบแรงดึงและแรงค้ำโค้ง, LLOYD®

ภาพประกอบ 19 เครื่องทดสอบแรงกระแทก, ZWICK®

ภาพประกอบ 20 เครื่องทดสอบทางกลศาสตร์ความร้อนเชิงพลศาสตร์ Rheometric Scientific® รุ่น
DMTA V 9002-50010

ภาพประกอบ 21 การวางชิ้นทดสอบในเครื่อง DMTA V 9002-50010

2.3 วิธีการดำเนินการ

2.3.1 การเทียบค่าระดับกำลังของเตาอบไมโครเวฟ (ธนากร ชีรพันธุ์, 2544 : 31)

2.3.1.1 ใส่น้ำสะอาดจำนวน 1000 ± 5 กรัม อุณหภูมิเริ่มต้น $8 - 12^{\circ}\text{C}$ ลงในภาชนะแก้ว โปไลซิติลิกेट รูปทรงกระบอกหนา 3 มิลลิเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก 190 มิลลิเมตร สูง 100 มิลลิเมตร ก่อนการทดลองภาชนะและเตาไมโครเวฟควรอยู่ในอุณหภูมิห้อง วัดอุณหภูมิเริ่มต้น (T_1) ของน้ำที่อยู่ในภาชนะก่อนการทดลอง

2.3.1.2 นำภาชนะที่บรรจุน้ำไปอบในเตาไมโครเวฟ โดยตั้งค่าระดับกำลังสูงสุด และจับเวลาตั้งแต่เตาไมโครเวฟเริ่มให้พลังงาน จนกระทั่งอุณหภูมิของน้ำในภาชนะเพิ่มขึ้นจากอุณหภูมิเริ่มต้น $10 \pm 2^{\circ}\text{C}$ ซึ่งเป็นอุณหภูมิสุดท้าย (T_2) โดยผลต่างของอุณหภูมิเริ่มต้นและอุณหภูมิสุดท้ายกับอุณหภูมิห้องมีค่าต่างกันไม่เกิน 5°C ($T_2 - T_1 = \Delta T \leq 5^{\circ}\text{C}$)

2.3.1.3 วัดอุณหภูมิสุดท้ายโดยก่อนวัดอุณหภูมิให้นำแท่งแก้วลงไปคนให้ทั่วภาชนะก่อนเพื่อให้พลังความร้อนถ่ายเททั่วภาชนะ

2.3.1.4 นำค่าอุณหภูมิเริ่มต้นและอุณหภูมิสุดท้ายที่วัดได้ คำนวณหาค่ากำลังของเตาอบไมโครเวฟ ตามสมการ (10) ดังนี้

$$P = 4187 * (T_2 - T_1) / t \quad (10)$$

โดย

P	=	ค่ากำลังของเตาอบไมโครเวฟที่ให้ (วัตต์หรือ J/s)
4187	=	ความร้อนจำเพาะของน้ำ ($\text{J} / ^{\circ}\text{C}$)
T_1	=	ค่าอุณหภูมิเริ่มต้นของน้ำก่อนอบในเตาอบไมโครเวฟ ($^{\circ}\text{C}$)
T_2	=	ค่าอุณหภูมิสุดท้ายหลังอบในเตาอบไมโครเวฟ ($^{\circ}\text{C}$)
t	=	เวลาที่ใช้ในการให้พลังงานไมโครเวฟ (วินาที)

หมายเหตุ

ก. นำน้ำดื่มแช่ในตู้เย็น เพื่อให้ได้อุณหภูมิของน้ำ $8-10^{\circ}\text{C}$

ข. เนื่องจากอุณหภูมิ น้ำเริ่มต้น (T_1) มีค่าต่ำ คือประมาณ $8-12^{\circ}\text{C}$ และต้องใช้เวลาในการอบน้ำในไมโครเวฟ เพื่อให้อุณหภูมิของน้ำเพิ่มขึ้นอีกประมาณ $10 \pm 2^{\circ}\text{C}$ ซึ่งเป็นค่า ($T_2 - T_1 = \Delta T$) ดังนั้นอุณหภูมิของน้ำสุดท้าย (T_2) จึงควรอยู่ระหว่าง $16-24^{\circ}\text{C}$ และจะได้ค่าความ

แตกต่าง ΔT น้อยกว่าอุณหภูมิห้อง 5°C ดังนั้นจึงจำเป็นต้องควบคุมอุณหภูมิห้องประมาณ 23°C ตลอดเวลา

ค. เมื่อทำการทดลองเสร็จแต่ละครั้ง ต้องพักเตาอบไมโครเวฟไว้ประมาณ 2 ชั่วโมง เพื่อให้อุปกรณ์การทดลอง เช่น เครื่องแก้ว และเตาอบไมโครเวฟอยู่ที่อุณหภูมิเริ่มทำการทดลองเท่ากันหมด ก่อนจะทดลองครั้งต่อไป

2.3.2 การวัดคาบการปล่อยคลื่นของเตาอบไมโครเวฟ

เปิดเครื่องเตาอบไมโครเวฟระดับกำลัง 1 ตั้งเวลาการอบ 2 นาที ฟังและบันทึกเวลาตามความแตกต่างของโทนเสียงที่ได้ยิน ทำเช่นนี้ทุกระดับกำลัง เพื่อศึกษาเวลาที่แมกนีตรอนทำงานในแต่ละระดับ

2.3.3 การเตรียมส่วนผสมอีพ็อกซีเรซิน

ผสมอีพ็อกซีเรซินกับสารทำให้แข็งและตัวเร่งปฏิกิริยาเข้าด้วยกันในถ้วยพลาสติก โดยใช้อัตราส่วน ดังแสดงในตาราง 4 คนให้เข้ากันเวลาประมาณ 10 นาที เพื่อให้สารเคมีผสมกันเป็นเนื้อเดียว หลังจากนั้นวางทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 20 นาที เพื่อให้ฟองอากาศหายไป

ตาราง 4 สูตรและส่วนผสมที่ใช้ในการทดลองปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 1% และ 4 % ตามน้ำหนักของอีพ็อกซีเรซิน

สูตร	อีพ็อกซีเรซิน (กรัม)	สารทำให้แข็ง (กรัม)			ตัวเร่งปฏิกิริยา (กรัม)		
		MTHPA1*	MHHPA	MTHPA2	DMP	EMI	BDMA
I*	100	80	-	-	-	-	-
II	100	-	80	-	1, 4	-	-
III	100	-	80	-	-	1, 4	-
IV	100	-	80	-	-	-	1, 4
VI	100	-	-	80	1, 4	-	-
VII	100	-	-	80	-	1, 4	-
VIII	100	-	-	80	-	-	1, 4

* มีการผสมตัวเร่งปฏิกิริยามาแล้วแต่ไม่ทราบชนิดและปริมาณ

2.3.4 การอบส่วนผสมอีพ็อกซี และศึกษาลักษณะทางกายภาพของอีพ็อกซีที่เตรียมได้

2.3.4.1 การอบส่วนผสมอีพ็อกซีในเตาอบความร้อน

ก. เตรียมเบ้าพิมพ์เหล็กซึ่งเคลือบด้วยโครเมียมขนาด 20x20 เซนติเมตร โดยการทำความสะอาดด้วยอะซิโตนและทาสารหล่อลื่น (releasing agent) ให้ทั่ว หลังจากนั้นใช้ซิลิโคนทนความร้อนทำเป็นขอบ เพื่อให้ได้ชิ้นตัวอย่างเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมขนาด 18x18 เซนติเมตร ตรวจสอบเช็ครอยร้าวหรือช่องว่างบริเวณขอบที่ทำจากซิลิโคน

ข. เทส่วนผสมอีพ็อกซีที่เตรียมไว้จากข้อ 2.3.3 จำนวน 57 กรัม ใส่เบ้าพิมพ์ที่เตรียมไว้

ค. นำเบ้าพิมพ์ข้อ ข. ไปอบในเตาอบอุณหภูมิ 150°C เวลา 14 นาที (สำหรับปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 4%) และ 20 นาที (สำหรับปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 1%) นำเบ้าพิมพ์ออกจากเตาอบ และเก็บในช่องแช่แข็งทันที

ง. สังเกตและจดบันทึกลักษณะกายภาพของชิ้นตัวอย่างอีพ็อกซีที่เตรียมได้

2.3.4.2 การอบส่วนผสมอีพ็อกซีในเตาไมโครเวฟ

ก. เตรียมเบ้าพิมพ์เทฟลอน ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางขนาด 17 เซนติเมตร โดยการทำความสะอาดด้วยอะซิโตนและทาสารหล่อลื่นให้ทั่ว

ข. เทส่วนผสมอีพ็อกซีที่เตรียมไว้จากข้อ 2.3.3 จำนวน 40 กรัม ใส่ในเบ้าพิมพ์ที่เตรียมไว้ นำเบ้าพิมพ์วางตำแหน่งตรงกลางบนจานแก้ว พร้อมทั้งปิดฝาครอบเพื่อไม่ให้ส่วนผสมกระเด็นติดผนังของเตาไมโครเวฟ ตั้งระดับกำลังวัตต์และเวลาการอบของแต่ละสูตร ดังแสดงในตาราง 5 เมื่อได้เวลาตามที่กำหนดแล้ว นำตัวอย่างออกจากเตาอบไมโครเวฟ แกะชิ้นตัวอย่างออกจากแบบแล้วเก็บในช่องแช่แข็งทันที

ค. สังเกตและจดบันทึกลักษณะกายภาพของตัวอย่างที่เตรียมได้

ง. เลือกชิ้นตัวอย่างอีพ็อกซีที่มีผิวเรียบไปเตรียมชิ้นงานเพื่อทดสอบสมบัติเชิงกล (mechanical properties) และวิเคราะห์ทางกลศาสตร์ความร้อนเชิงพลศาสตร์ (dynamic mechanical thermal analysis, DMTA)

จ. ถ้ามีการใช้งานไมโครเวฟติดต่อกันนานเกิน 1 ชั่วโมง ให้หยุดพักเป็นเวลา 30 นาที ทุกๆ 1 ชั่วโมง

ในการหาระดับกำลังและเวลาที่เหมาะสมเพื่ออบส่วนผสมอีพ็อกซีในเตาอบไมโครเวฟ นั้นเริ่มจากการอบระดับกำลังต่ำสุด เวลาการอบ 14 นาที (เพื่อเปรียบเทียบกับการอบในเตาอบ) สังเกตลักษณะกายภาพของอีพ็อกซีที่เตรียมได้ ถ้าอีพ็อกซีที่อยู่ในเบ้าพิมพ์ยังเป็นของเหลว ให้เตรียมตัวอย่างใหม่แล้วอบที่ระดับกำลังสูงขึ้น ทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ จนได้อีพ็อกซีเป็นแผ่นแข็ง

ตาราง 5 ระดับกำลังและเวลาการอบของอีพ็อกซีแต่ละสูตรที่มีปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 1% และ 4%
อบด้วยเตาไมโครเวฟ

สูตร	ระดับกำลัง	เวลาการอบ (นาที)	
		ปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 1 %	ปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 4 %
I*	4	14	10, 12, 14, 20
II	4	14	10, 14, 20
III	3	14	10, 14, 20
IV	3	14	10, 14, 20
VI	4	10, 14, 16	10, 14, 20
VII	3	14	10, 14, 20
VIII	4	14	10, 14, 20

* มีการผสมตัวเร่งปฏิกิริยามาแล้วแต่ไม่ทราบชนิดและปริมาณ

2.3.5 การทดสอบสมบัติเชิงกล (Mechanical Properties)

2.3.5.1 การเตรียมชิ้นทดสอบ (Test Specimen)

ก. Tensile Test (ภาคผนวก ก. และ ข.)

- (1) นำชิ้นตัวอย่างที่อบเสร็จแล้วมาตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยม ขนาด 19x165 มิลลิเมตร
- (2) วางชิ้นตัวอย่างที่ตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมบนแท่งเหล็กที่เป็นรูปคัมเบลซึ่งมีขนาดตามมาตรฐาน ASTM D 638 Type I กลึงด้วยเครื่องตัดพลาสติก ได้ชิ้นตัวอย่างตามขนาดมาตรฐาน ใช้กระดาษทรายละเอียดขัดบริเวณขอบให้เรียบ
- (3) จำนวนชิ้นทดสอบที่ใช้ทดสอบ 5-10 ชิ้น
- (4) วัดความหนาและความกว้างของชิ้นทดสอบที่ตำแหน่งต่างกันอย่างน้อย 3 ตำแหน่ง ด้วยไมโครมิเตอร์ (micrometer) และคำนวณหาค่าเฉลี่ย
- (5) ทำเครื่องหมายตำแหน่งระยะระหว่างตัวยึด (grip) ที่บริเวณปลายทั้งสองของชิ้นทดสอบ เพราะหลังการทดสอบชิ้นทดสอบจะแยกออกจากกัน และไม่ควรถ่ายเครื่องหมายเป็นรอยลึกเพราะจะทำให้ชิ้นทดสอบไวต่อการแตกร้าว

ข. Notch Izod Impact Test (ภาคผนวก ค.)

(1) นำชิ้นตัวอย่างที่อบเสร็จแล้วมาตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยม ขนาด 12.75x63.50 มิลลิเมตร และบากชิ้นทดสอบที่ตรงกลางเป็นรูปตัววี (V-notch) มุม 45 องศา ตามมาตรฐาน ASTM D 256

(2) จำนวนชิ้นทดสอบที่ใช้ทดสอบ 5-10 ชิ้น

(3) วัดความหนาและความกว้างของชิ้นทดสอบที่ตำแหน่งต่างกัน อย่างน้อย 3 ตำแหน่ง ด้วยไมโครมิเตอร์ (micrometer) และคำนวณหาค่าเฉลี่ย ทำเครื่องหมายบนชิ้นทดสอบที่บริเวณปลายทั้งสองของชิ้นทดสอบ

ค. Flexural Test (ภาคผนวก ข.)

(1) นำชิ้นตัวอย่างที่อบเสร็จแล้วมาตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนาด 25x50 มิลลิเมตร ตามมาตรฐาน ASTM D 790

(2) จำนวนชิ้นทดสอบที่ใช้ทดสอบ 5-10 ชิ้น

(3) วัดความหนาและความกว้างของชิ้นทดสอบที่ตำแหน่งต่างกัน อย่างน้อย 3 ตำแหน่ง ด้วยไมโครมิเตอร์ (micrometer) และคำนวณหาค่าเฉลี่ย

(4) ทำเครื่องหมายบนชิ้นทดสอบ เพื่อระบุตำแหน่งของระยะระหว่างฐานรอง (support span) และบริเวณปลายทั้งสองของชิ้นทดสอบ

2.3.5.2 วิธีการทดสอบ

ก. Tensile Test

(1) นำชิ้นทดสอบที่เตรียมไว้เข้ายึดกับลิ้มยึด (grip) ของเครื่องทดสอบ ในการจับควรยึดชิ้นทดสอบข้างบนก่อน แล้วค่อยๆ ยกชิ้นทดสอบให้เคลื่อนที่ขึ้น เพื่อยึดชิ้นทดสอบข้างล่างกับลิ้มยึด ดึงชิ้นทดสอบด้วยอัตราเร็ว 5 มิลลิเมตร/นาที อุณหภูมิทดสอบ 25°C

(2) รายงานผลการทดสอบ

- Tensile modulus หน่วยเป็น GPa (ระยะแรง 200-400 นิวตัน)
- Tensile strength หน่วยเป็น MPa
- Strain at break หน่วยเป็น %

ข. Notch Izod Impact Test

(1) ยึดชิ้นทดสอบให้แน่นกับหัวจับในแนวตั้ง โดยหันด้านรอยบากให้เข้าหาด้านของหัวค้อน ยกค้อนขึ้นให้สูงตามตำแหน่งที่ล็อกค่าไว้ ปล่อยค้อนลงกระทบชิ้นทดสอบให้หัก บันทึกขนาดพลังงานกระทบที่ทำให้ชิ้นทดสอบแตกหักมีหน่วยเป็น J อุณหภูมิทดสอบ 25°C

(2) รายงานผลการทดสอบ เป็นพลังงานต่อพื้นที่บริเวณรอยบากขึ้นทดสอบตามสมการ (8) ซึ่งมีหน่วยเป็น kJ/m^2

ค. Flexural Test

(1) นำชิ้นทดสอบวางบน support ตามตำแหน่งที่ทำเครื่องหมายไว้ ระยะระหว่าง support คือ 25.0 มิลลิเมตร กดขึ้นทดสอบด้วยความเร็ว 0.8 มิลลิเมตร/นาที จนกว่าชิ้นทดสอบแตกหัก อุณหภูมิทดสอบ 25°C

(2) รายงานผลการทดสอบ

- Flexural modulus หน่วยเป็น GPa (ระยะแรง 50-100 นิวตัน)
- Flexural strength หน่วยเป็น MPa
- Strain at break หน่วยเป็น %

2.3.6 การวิเคราะห์ทางกลศาสตร์ความร้อนเชิงพลศาสตร์ (Dynamic Mechanical Thermal Analysis, DMTA)

2.3.6.1 การเตรียมชิ้นทดสอบ

- ก. นำชิ้นตัวอย่างที่อบเสร็จแล้วมาตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยม ขนาด $10 \times 24 \times 1$ มิลลิเมตร
- ข. จำนวนชิ้นทดสอบทั้งหมด 3 ชิ้น
- ค. วัดความหนาและความกว้างของชิ้นทดสอบที่ตำแหน่งต่างกัน อย่างน้อย 3 ตำแหน่งและคำนวณหาค่าเฉลี่ย

2.3.6.2 สถานะการทดสอบ

- ก. เทคนิคที่ใช้ทดสอบ คือ single cantilever bending
- ข. อุณหภูมิทดสอบ $50-250^{\circ}\text{C}$ อัตราการให้ความร้อน $2^{\circ}\text{C}/\text{นาที}$ และเปอร์เซ็นต์การยืด 0.1%

ค. ความถี่ที่ใช้ในการทดสอบ 1, 10 และ 30 Hz (ทดสอบความถี่ละ 1 ชิ้น)

ง. รายงานผลการทดสอบ

(1) อุณหภูมิกลาสทรานซิชัน (glass transition temperature, T_g) ที่ตำแหน่ง $\tan\delta_{(\max)}$ (ภาคผนวก ง.)

(2) พลังงานกระตุ้น (activation energy, E_a) และพลังงานความร้อน (activation enthalpy, $\Delta H^\ddagger$) ตามสมการของอาร์เรนีเยสดังนี้

คำนวณ activation energy (E_a) จากความชัน $m = E_a/R$ ที่เกิดจากการพล็อตกราฟความถี่สัมพันธ์ระหว่าง $\ln(f)$ และ $1/T_g$ ตามสมการ (11) ดังนี้

$$\ln(f) = \ln A - (E_a/R) \cdot 1/T_g \quad (11)$$

เมื่อ

R = ค่าคงที่ของแก๊ส (gas constant = 8.314 J/K mol)

f = ความถี่ที่ทดสอบ หน่วยเป็น Hz

$1/T_g$ = ส่วนกลับของอุณหภูมิที่ตำแหน่ง $\tan \delta_{(\max)}$ หรืออุณหภูมิ T_g หน่วยเป็น K

คำนวณ activation enthalpy ($\Delta H^\#$) จากค่าความชัน $m = (\Delta H^\#/R)$ โดยการพล็อตกราฟความสัมพันธ์ระหว่าง $\ln(f/T_g)$ และ $1/T_g$ ตามสมการ (12) ดังนี้

$$\ln(f/T_g) = \ln(k/2\pi h) - (\Delta H^\#/R) \cdot 1/T_g - \Delta S^\#/R \quad (12)$$

เมื่อ

h = ค่าคงที่ของพลังค์ (Planck constant = 6.626×10^{-34} Js)

k = ค่าคงที่ของโบลทซ์แมน (Boltzman constant = 1.380×10^{-23} J/K)

$\Delta S^\#$ = activation entropy

2.3 วิธีการดำเนินการ

2.3.1 การเทียบค่าระดับกำลังของเตาอบไมโครเวฟ (ธนากร ชีรพันธุ์, 2544 : 31)

2.3.1.1 ใส่น้ำสะอาดจำนวน 1000 ± 5 กรัม อุณหภูมิเริ่มต้น $8 - 12^{\circ}\text{C}$ ลงในภาชนะแก้ว โปไลซิติลิกेट รูปทรงกระบอกหนา 3 มิลลิเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก 190 มิลลิเมตร สูง 100 มิลลิเมตร ก่อนการทดลองภาชนะและเตาไมโครเวฟควรอยู่ในอุณหภูมิห้อง วัดอุณหภูมิเริ่มต้น (T_1) ของน้ำที่อยู่ในภาชนะก่อนการทดลอง

2.3.1.2 นำภาชนะที่บรรจุน้ำไปอบในเตาไมโครเวฟ โดยตั้งค่าระดับกำลังสูงสุด และจับเวลาตั้งแต่เตาไมโครเวฟเริ่มให้พลังงาน จนกระทั่งอุณหภูมิของน้ำในภาชนะเพิ่มขึ้นจากอุณหภูมิเริ่มต้น $10 \pm 2^{\circ}\text{C}$ ซึ่งเป็นอุณหภูมิสุดท้าย (T_2) โดยผลต่างของอุณหภูมิเริ่มต้นและอุณหภูมิสุดท้ายกับอุณหภูมิห้องมีค่าต่างกันไม่เกิน 5°C ($T_2 - T_1 = \Delta T \leq 5^{\circ}\text{C}$)

2.3.1.3 วัดอุณหภูมิสุดท้ายโดยก่อนวัดอุณหภูมิให้นำแท่งแก้วลงไปคนให้ทั่วภาชนะก่อนเพื่อให้พลังความร้อนถ่ายเททั่วภาชนะ

2.3.1.4 นำค่าอุณหภูมิเริ่มต้นและอุณหภูมิสุดท้ายที่วัดได้ คำนวณหาค่ากำลังของเตาอบไมโครเวฟ ตามสมการ (10) ดังนี้

$$P = 4187 * (T_2 - T_1) / t \quad (10)$$

โดย

P	=	ค่ากำลังของเตาอบไมโครเวฟที่ให้ (วัตต์หรือ J/s)
4187	=	ความร้อนจำเพาะของน้ำ ($\text{J} / ^{\circ}\text{C}$)
T_1	=	ค่าอุณหภูมิเริ่มต้นของน้ำก่อนอบในเตาอบไมโครเวฟ ($^{\circ}\text{C}$)
T_2	=	ค่าอุณหภูมิสุดท้ายหลังอบในเตาอบไมโครเวฟ ($^{\circ}\text{C}$)
t	=	เวลาที่ใช้ในการให้พลังงานไมโครเวฟ (วินาที)

หมายเหตุ

ก. นำน้ำดื่มแช่ในตู้เย็น เพื่อให้ได้อุณหภูมิของน้ำ $8-10^{\circ}\text{C}$

ข. เนื่องจากอุณหภูมิ น้ำเริ่มต้น (T_1) มีค่าต่ำ คือประมาณ $8-12^{\circ}\text{C}$ และต้องใช้เวลาในการอบน้ำในไมโครเวฟ เพื่อให้อุณหภูมิของน้ำเพิ่มขึ้นอีกประมาณ $10 \pm 2^{\circ}\text{C}$ ซึ่งเป็นค่า ($T_2 - T_1 = \Delta T$) ดังนั้นอุณหภูมิของน้ำสุดท้าย (T_2) จึงควรอยู่ระหว่าง $16-24^{\circ}\text{C}$ และจะได้ค่าความ

แตกต่าง ΔT น้อยกว่าอุณหภูมิห้อง 5°C ดังนั้นจึงจำเป็นต้องควบคุมอุณหภูมิห้องประมาณ 23°C ตลอดเวลา

ค. เมื่อทำการทดลองเสร็จแต่ละครั้ง ต้องพักเตาอบไมโครเวฟไว้ประมาณ 2 ชั่วโมง เพื่อให้อุปกรณ์การทดลอง เช่น เครื่องแก้ว และเตาอบไมโครเวฟอยู่ที่อุณหภูมิเริ่มทำการทดลองเท่ากันหมด ก่อนจะทดลองครั้งต่อไป

2.3.2 การวัดคาบการปล่อยคลื่นของเตาอบไมโครเวฟ

เปิดเครื่องเตาอบไมโครเวฟระดับกำลัง 1 ตั้งเวลาการอบ 2 นาที ฟังและบันทึกเวลาตามความแตกต่างของโทนเสียงที่ได้ยิน ทำเช่นนี้ทุกระดับกำลัง เพื่อศึกษาเวลาที่แมกนีตรอนทำงานในแต่ละระดับ

2.3.3 การเตรียมส่วนผสมอีพ็อกซีเรซิน

ผสมอีพ็อกซีเรซินกับสารทำให้แข็งและตัวเร่งปฏิกิริยาเข้าด้วยกันในถ้วยพลาสติก โดยใช้อัตราส่วน ดังแสดงในตาราง 4 คนให้เข้ากันเวลาประมาณ 10 นาที เพื่อให้สารเคมีผสมกันเป็นเนื้อเดียว หลังจากนั้นวางทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 20 นาที เพื่อให้ฟองอากาศหายไป

ตาราง 4 สูตรและส่วนผสมที่ใช้ในการทดลองปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 1% และ 4 % ตามน้ำหนักของอีพ็อกซีเรซิน

สูตร	อีพ็อกซีเรซิน (กรัม)	สารทำให้แข็ง (กรัม)			ตัวเร่งปฏิกิริยา (กรัม)		
		MTHPA1*	MHHPA	MTHPA2	DMP	EMI	BDMA
I*	100	80	-	-	-	-	-
II	100	-	80	-	1, 4	-	-
III	100	-	80	-	-	1, 4	-
IV	100	-	80	-	-	-	1, 4
VI	100	-	-	80	1, 4	-	-
VII	100	-	-	80	-	1, 4	-
VIII	100	-	-	80	-	-	1, 4

* มีการผสมตัวเร่งปฏิกิริยามาแล้วแต่ไม่ทราบชนิดและปริมาณ

2.3.4 การอบส่วนผสมอีพ็อกซี และศึกษาลักษณะทางกายภาพของอีพ็อกซีที่เตรียมได้

2.3.4.1 การอบส่วนผสมอีพ็อกซีในเตาอบความร้อน

ก. เตรียมเบ้าพิมพ์เหล็กซึ่งเคลือบด้วยโครเมียมขนาด 20x20 เซนติเมตร โดยการทำความสะอาดด้วยอะซิโตนและทาสารหล่อลื่น (releasing agent) ให้ทั่ว หลังจากนั้นใช้ซิลิโคนทนความร้อนทำเป็นขอบ เพื่อให้ได้ชิ้นตัวอย่างเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมขนาด 18x18 เซนติเมตร ตรวจสอบเช็ครอยร้าวหรือช่องว่างบริเวณขอบที่ทำจากซิลิโคน

ข. เทส่วนผสมอีพ็อกซีที่เตรียมไว้จากข้อ 2.3.3 จำนวน 57 กรัม ใส่เบ้าพิมพ์ที่เตรียมไว้

ค. นำเบ้าพิมพ์ข้อ ข. ไปอบในเตาอบอุณหภูมิ 150°C เวลา 14 นาที (สำหรับปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 4%) และ 20 นาที (สำหรับปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 1%) นำเบ้าพิมพ์ออกจากเตาอบ และเก็บในช่องแช่แข็งทันที

ง. สังเกตและจดบันทึกลักษณะกายภาพของชิ้นตัวอย่างอีพ็อกซีที่เตรียมได้

2.3.4.2 การอบส่วนผสมอีพ็อกซีในเตาไมโครเวฟ

ก. เตรียมเบ้าพิมพ์เทฟลอน ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางขนาด 17 เซนติเมตร โดยการทำความสะอาดด้วยอะซิโตนและทาสารหล่อลื่นให้ทั่ว

ข. เทส่วนผสมอีพ็อกซีที่เตรียมไว้จากข้อ 2.3.3 จำนวน 40 กรัม ใส่ในเบ้าพิมพ์ที่เตรียมไว้ นำเบ้าพิมพ์วางตำแหน่งตรงกลางบนจานแก้ว พร้อมทั้งปิดฝาครอบเพื่อไม่ให้ส่วนผสมกระเด็นติดผนังของเตาไมโครเวฟ ตั้งระดับกำลังวัตต์และเวลาการอบของแต่ละสูตร ดังแสดงในตาราง 5 เมื่อได้เวลาตามที่กำหนดแล้ว นำตัวอย่างออกจากเตาอบไมโครเวฟ แกะชิ้นตัวอย่างออกจากแบบแล้วเก็บในช่องแช่แข็งทันที

ค. สังเกตและจดบันทึกลักษณะกายภาพของตัวอย่างที่เตรียมได้

ง. เลือกชิ้นตัวอย่างอีพ็อกซีที่มีผิวเรียบไปเตรียมชิ้นงานเพื่อทดสอบสมบัติเชิงกล (mechanical properties) และวิเคราะห์ทางกลศาสตร์ความร้อนเชิงพลศาสตร์ (dynamic mechanical thermal analysis, DMTA)

จ. ถ้ามีการใช้งานไมโครเวฟติดต่อกันนานเกิน 1 ชั่วโมง ให้หยุดพักเป็นเวลา 30 นาที ทุกๆ 1 ชั่วโมง

ในการหาระดับกำลังและเวลาที่เหมาะสมเพื่ออบส่วนผสมอีพ็อกซีในเตาอบไมโครเวฟ นั้นเริ่มจากการอบระดับกำลังต่ำสุด เวลาการอบ 14 นาที (เพื่อเปรียบเทียบกับการอบในเตาอบ) สังเกตลักษณะกายภาพของอีพ็อกซีที่เตรียมได้ ถ้าอีพ็อกซีที่อยู่ในเบ้าพิมพ์ยังเป็นของเหลว ให้เตรียมตัวอย่างใหม่แล้วอบที่ระดับกำลังสูงขึ้น ทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ จนได้อีพ็อกซีเป็นแผ่นแข็ง

ตาราง 5 ระดับกำลังและเวลาการอบของอีพ็อกซีแต่ละสูตรที่มีปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 1% และ 4%
อบด้วยเตาไมโครเวฟ

สูตร	ระดับกำลัง	เวลาการอบ (นาที)	
		ปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 1 %	ปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 4 %
I*	4	14	10, 12, 14, 20
II	4	14	10, 14, 20
III	3	14	10, 14, 20
IV	3	14	10, 14, 20
VI	4	10, 14, 16	10, 14, 20
VII	3	14	10, 14, 20
VIII	4	14	10, 14, 20

* มีการผสมตัวเร่งปฏิกิริยามาแล้วแต่ไม่ทราบชนิดและปริมาณ

2.3.5 การทดสอบสมบัติเชิงกล (Mechanical Properties)

2.3.5.1 การเตรียมชิ้นทดสอบ (Test Specimen)

ก. Tensile Test (ภาคผนวก ก. และ ข.)

- (1) นำชิ้นตัวอย่างที่อบเสร็จแล้วมาตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยม ขนาด 19x165 มิลลิเมตร
- (2) วางชิ้นตัวอย่างที่ตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมบนแท่งเหล็กที่เป็นรูปคัมเบลซึ่งมีขนาดตามมาตรฐาน ASTM D 638 Type I กลึงด้วยเครื่องตัดพลาสติก ได้ชิ้นตัวอย่างตามขนาดมาตรฐาน ใช้กระดาษทรายละเอียดขัดบริเวณขอบให้เรียบ
- (3) จำนวนชิ้นทดสอบที่ใช้ทดสอบ 5-10 ชิ้น
- (4) วัดความหนาและความกว้างของชิ้นทดสอบที่ตำแหน่งต่างกันอย่างน้อย 3 ตำแหน่ง ด้วยไมโครมิเตอร์ (micrometer) และคำนวณหาค่าเฉลี่ย
- (5) ทำเครื่องหมายตำแหน่งระยะระหว่างตัวยึด (grip) ที่บริเวณปลายทั้งสองของชิ้นทดสอบ เพราะหลังการทดสอบชิ้นทดสอบจะแยกออกจากกัน และไม่ควรถ่ายเครื่องหมายเป็นรอยลึกเพราะจะทำให้ชิ้นทดสอบไวต่อการแตกร้าว

ข. Notch Izod Impact Test (ภาคผนวก ค.)

(1) นำชิ้นตัวอย่างที่อบเสร็จแล้วมาตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยม ขนาด 12.75x63.50 มิลลิเมตร และบากชิ้นทดสอบที่ตรงกลางเป็นรูปตัววี (V-notch) มุม 45 องศา ตามมาตรฐาน ASTM D 256

(2) จำนวนชิ้นทดสอบที่ใช้ทดสอบ 5-10 ชิ้น

(3) วัดความหนาและความกว้างของชิ้นทดสอบที่ตำแหน่งต่างกัน อย่างน้อย 3 ตำแหน่ง ด้วยไมโครมิเตอร์ (micrometer) และคำนวณหาค่าเฉลี่ย ทำเครื่องหมายบนชิ้นทดสอบที่บริเวณปลายทั้งสองของชิ้นทดสอบ

ค. Flexural Test (ภาคผนวก ข.)

(1) นำชิ้นตัวอย่างที่อบเสร็จแล้วมาตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนาด 25x50 มิลลิเมตร ตามมาตรฐาน ASTM D 790

(2) จำนวนชิ้นทดสอบที่ใช้ทดสอบ 5-10 ชิ้น

(3) วัดความหนาและความกว้างของชิ้นทดสอบที่ตำแหน่งต่างกัน อย่างน้อย 3 ตำแหน่ง ด้วยไมโครมิเตอร์ (micrometer) และคำนวณหาค่าเฉลี่ย

(4) ทำเครื่องหมายบนชิ้นทดสอบ เพื่อระบุตำแหน่งของระยะระหว่างฐานรอง (support span) และบริเวณปลายทั้งสองของชิ้นทดสอบ

2.3.5.2 วิธีการทดสอบ

ก. Tensile Test

(1) นำชิ้นทดสอบที่เตรียมไว้เข้ายึดกับลิ้มยึด (grip) ของเครื่องทดสอบ ในการจับควรยึดชิ้นทดสอบข้างบนก่อน แล้วค่อยๆ ยกชิ้นทดสอบให้เคลื่อนที่ขึ้น เพื่อยึดชิ้นทดสอบข้างล่างกับลิ้มยึด ดึงชิ้นทดสอบด้วยอัตราเร็ว 5 มิลลิเมตร/นาที อุณหภูมิทดสอบ 25°C

(2) รายงานผลการทดสอบ

- Tensile modulus หน่วยเป็น GPa (ระยะแรง 200-400 นิวตัน)
- Tensile strength หน่วยเป็น MPa
- Strain at break หน่วยเป็น %

ข. Notch Izod Impact Test

(1) ยึดชิ้นทดสอบให้แน่นกับหัวจับในแนวตั้ง โดยหันด้านรอยบากให้เข้าหาด้านของหัวค้อน ยกค้อนขึ้นให้สูงตามตำแหน่งที่ล็อกค่าไว้ ปล่อยค้อนลงกระทบชิ้นทดสอบให้หัก บันทึกขนาดพลังงานกระทบที่ทำให้ชิ้นทดสอบแตกหักมีหน่วยเป็น J อุณหภูมิทดสอบ 25°C

(2) รายงานผลการทดสอบ เป็นพลังงานต่อพื้นที่บริเวณรอยบากขึ้นทดสอบตามสมการ (8) ซึ่งมีหน่วยเป็น kJ/m^2

ค. Flexural Test

(1) นำชิ้นทดสอบวางบน support ตามตำแหน่งที่ทำเครื่องหมายไว้ ระยะระหว่าง support คือ 25.0 มิลลิเมตร กดขึ้นทดสอบด้วยความเร็ว 0.8 มิลลิเมตร/นาที จนกว่าชิ้นทดสอบแตกหัก อุณหภูมิทดสอบ 25°C

(2) รายงานผลการทดสอบ

- Flexural modulus หน่วยเป็น GPa (ระยะแรง 50-100 นิวตัน)
- Flexural strength หน่วยเป็น MPa
- Strain at break หน่วยเป็น %

2.3.6 การวิเคราะห์ทางกลศาสตร์ความร้อนเชิงพลศาสตร์ (Dynamic Mechanical Thermal Analysis, DMTA)

2.3.6.1 การเตรียมชิ้นทดสอบ

- ก. นำชิ้นตัวอย่างที่อบเสร็จแล้วมาตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยม ขนาด $10 \times 24 \times 1$ มิลลิเมตร
- ข. จำนวนชิ้นทดสอบทั้งหมด 3 ชิ้น
- ค. วัดความหนาและความกว้างของชิ้นทดสอบที่ตำแหน่งต่างกัน อย่างน้อย 3 ตำแหน่งและคำนวณหาค่าเฉลี่ย

2.3.6.2 สถานะการทดสอบ

- ก. เทคนิคที่ใช้ทดสอบ คือ single cantilever bending
- ข. อุณหภูมิทดสอบ $50-250^{\circ}\text{C}$ อัตราการให้ความร้อน $2^{\circ}\text{C}/\text{นาที}$ และเพอร์เซ็นต์การยืด 0.1%

ค. ความถี่ที่ใช้ในการทดสอบ 1, 10 และ 30 Hz (ทดสอบความถี่ละ 1 ชิ้น)

ง. รายงานผลการทดสอบ

(1) อุณหภูมิกลาสทรานซิชัน (glass transition temperature, T_g) ที่ตำแหน่ง $\tan\delta_{(\max)}$ (ภาคผนวก ง.)

(2) พลังงานกระตุ้น (activation energy, E_a) และพลังงานความร้อน (activation enthalpy, $\Delta H^\ddagger$) ตามสมการของอาร์เรนีเยสดังนี้

คำนวณ activation energy (E_a) จากความชัน $m = E_a/R$ ที่เกิดจากการพล็อตกราฟความถี่สัมพันธ์ระหว่าง $\ln(f)$ และ $1/T_g$ ตามสมการ (11) ดังนี้

$$\ln(f) = \ln A - (E_a/R) \cdot 1/T_g \quad (11)$$

เมื่อ

R = ค่าคงที่ของแก๊ส (gas constant = 8.314 J/K mol)

f = ความถี่ที่ทดสอบ หน่วยเป็น Hz

$1/T_g$ = ส่วนกลับของอุณหภูมิที่ตำแหน่ง $\tan\delta_{(\max)}$ หรืออุณหภูมิ T_g หน่วยเป็น K

คำนวณ activation enthalpy ($\Delta H^\#$) จากค่าความชัน $m = (\Delta H^\#/R)$ โดยการพล็อตกราฟความสัมพันธ์ระหว่าง $\ln(f/T_g)$ และ $1/T_g$ ตามสมการ (12) ดังนี้

$$\ln(f/T_g) = \ln(k/2\pi h) - (\Delta H^\#/R) \cdot 1/T_g - \Delta S^\#/R \quad (12)$$

เมื่อ

h = ค่าคงที่ของพลังค์ (Planck constant = 6.626×10^{-34} Js)

k = ค่าคงที่ของโบลทซ์แมน (Boltzman constant = 1.380×10^{-23} J/K)

$\Delta S^\#$ = activation entropy